

sig som voksen Dame, men en Dreng, der bliver konfirmeret, bliver ved med at være Dreng, til han er 16 Aar. Det ærede Medlem sagde, at hans Virksomhed havde givet ham rig Lejlighed til at prøve den pædagogiske Virkning af at yde en „Haandsrækning“ en Gang imellem. Det maa altsaa være af egen Erfaring, han taler, naar han ikke kan anerkende, at en saadan Haandsrækning kan være paa sin Plads.

Jeg vil haabe, at det kommende Udvalg maa have Held til at føre Lovforslaget igennem. Paa de væsentlige Punkter er Lovforslaget i sin foreliggende Form til Gavn for Lærlingene, til Beskyttelse for de unge Mennesker og paa den anden Side saaledes, at Mestrene har Lyst til at vedblive at udanne Lærlinge og yde deres Medvirken.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. A. Larsen: Jeg vil gerne rette en lille Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen gjorde sig skyldig i, naar han mente, at jeg havde sagt, at Svendene havde Ret til at øve Hustugt. Nej, det, jeg har sagt, var, at selv om det blev fastslaaet, at der ikke maatte øves Hustugt mod Lærlingene, var Mesteren ikke i alle Tilfælde i Stand til at forhindre, at Svendene gjorde det. Han kan jo være fraværende, og selv om han er til Stede, vil han dog ikke altid kunne forhindre det. Jeg vil ikke paa nogen Maade give min Tilslutning til sligt. Jeg har altid selv paatalt det, naar jeg har set det. Det er derfor ganske urigtigt, naar det ærede Medlem formente, at selv om jeg ikke selv gjorde det, kunde jeg godt lide, at mine Svende gjorde det. For øvrigt skal jeg ikke udtale mig yderligere, men kun udtale Haabet om, at der maa komme gode Frugter ud af Forhandlingerne i Udvalget.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Om de fornyede Henstillinger vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at vi passende kan drøfte de deri fremsatte Tanker under Behandlingen i Udvalget, og forsaavidt de skulde give sig Udtryk i Ændringsforslag, vil jeg jo faa Lejlighed til ved Samraad at drøfte disse med Udvalget. Jeg beder derfor ærede Medlemmer undskylde, at jeg ikke nu opholder mig ved deres forskellige Udtalelser. Kun vil jeg overfor det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen om Washington-Pligten sige, at jeg ubetinget maa fastholde, at mine Udtalelser ikke var Udtalel-

ser af personlig Art. Det ærede Medlem antog, at maaske ikke alle indenfor Regeringen havde Anskuelse af den Art. De Udtalelser, jeg fremkom med, var selvfølgelig paa Regeringens Vegne.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen vil jeg kun sige, at jeg sigtede særlig til Hr. P. Koch, der var Medlem af det da siddende Udvalg om Lærlingeloven og udførte et ikke ringe Arbejde der som Repræsentant for det radikale Parti. — Jeg vil gerne rette en Misforstaaelse med Hensyn til mine Udtalelser om Betydningen af „en Haandsrækning“ i pædagogisk Henseende. Jeg vil bede det ærede Medlem læse mine Udtalelser igen, da jeg svarede ham, saa tror jeg ikke, Misforstaaelsen vil eksistere længere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg vil gerne henvisse det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der talte om Frivillighed og Tvang med Hensyn til Lærlingenes Brug af de tekniske Skoler og Handelsskolerne, til, at hans eget Partis Ordfører (J. C. A. Larsen) beklagede sig over de mange Forsømmelser, og at det konservative Partis Ordfører (Pitzner) ønskede, at der skulde gennemføres en tvangsvis Forpligtelse for Lærlingene til at søge denne Undervisning, hvilket jeg i og for sig ikke har noget imod, naar Pligten kommer til at gælde baade for Mester og Lærling. Mesteren skal holde Lærlingen i teknisk Skole, han har Pligt til at betale, og Lærlingen har Pligt til at modtage Undervisningen.

Det ærede Medlem mente, at der var nogle store Forretninger, hvor man benyttede Lærlingene som Bude, og at der ogsaa var Svende, der gjorde det. Hertil vil jeg sige, at i det Øjeblik Lærlingeuddannelsen omfattes med den Interesse, som den bør, vil ingen Læremester anvende sine Lærlinge dertil og heller ikke tillade, at andre gør det.

Det ærede Medlem henviste til Burmeister og Wain og mente, at saadanne Firmaer vilde blive udelukket fra at have Lærlinge, hvis § 2, sidste Stykke, bliver affattet saaledes, som jeg ønsker det. Det tror jeg ikke. Et saadant Firma vil omfatte Lærlingenes Uddannelse med den samme Interesse som hidtil og vil altid sørge for at have de bedste Folk til at forestaa Uddannelsen. Jeg ved det ikke, men det skulde forbavse mig i høj Grad, om et saadant Firma nogen Sinde har haft en Erstatningssag vedrørende Lærlinge. Det ærede Medlems Udtalelser om Hustugten bedrøvede mig. Lovgivningen er til